

ODZIERŻENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze i drugie e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* odzierżenie (2). ◇ *D* odzierżeniu (1).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

1. *Otrzymanie od kogoś, uzyskanie* (1) : ktoby iefcze ták vporny bydź chćiał/ á przypowiedał fie ná tákowé pozwy/ y ná nich iefliby co záocznie odźierzał. Tákowé odźierżenie nie ma mieć żadný ważności *SarnStat* 872.

2. *Niestracenie [kogo, czego]* (2) : ábyłmy przez dwie rzeczy nieodmienne [...] namocnieyřą poćiechę mieli/ ktorzyłmy fię ku odźierżeniu wyřtáwioney nádźieie [*ad tenendam ... spem*] vćiekli *WujNT Hebr* 6/18.

Przen: *Radość z posiadania* (1) :

Szereg: »trzymanie albo odzierżenie« (1): *Z nadzieie pochodzi wieczné boga trzymanijé albo odzierżenijé* *OpecŻyw* 187.

Synonim: 2. *trzymanie*.

Cf **ODZIERŻEĆ**